

NACHT LICHT

DOOR BLOED GEBONDEN SERIE
BOEK 2

AMY BLANKENSHIP, RK MELTON

Table of Contents

Hoofdstuk 1
Hoofdstuk 2
Hoofdstuk 3
Hoofdstuk 4
Hoofdstuk 5
Hoofdstuk 6
Hoofdstuk 7
Hoofdstuk 8
Hoofdstuk 9
Hoofdstuk 10
Hoofdstuk 11
Hoofdstuk 12
Hoofdstuk 13
Hoofdstuk 14
Hoofdstuk 15

Nacht Licht
Door Bloed Gebonden Serie Boek 2

Auteur: Amy Blankenship
Translator: Angelique Hofland

Copyright © 2012 Amy Blankenship
Tweede editie Gepubliceerd door TekTime
Alle rechten voorbehouden

Hoofdstuk 1

Quinn Wilder keek rond in het kantoor van Warren, hij wist niet of het nou goed of slecht was om te weten wie achter de moorden zat. Het grootste gedeelte van de schreeuwpartij was voorbij... of hij hoopte dat het tenminste zo was. Hij keek naar Kane nu de vampier met zijn rug naar de kamer gekeerd stond. Kane had niet de moeite genomen om zichzelf te verdedigen... Michael had goed werk verricht voor hem.

Hij zou kwaad moeten zijn op de blonde vampier en hij zou zijn excuus moeten aanbieden in één adem, maar alles wat hij nu voelde voor Kane was een vreemde angst, als een roofdier, hij vond dit geen fijn gevoel.

Kane grijnsde terwijl hij uit het raam staaarde. Hij moest zijn volume echt gaan aanpassen om de gedachten van anderen te horen. Dus... de jaguars en de poema's waren weer bij elkaar... grote fucking deal. Wat wilden ze met hem gaan doen, een vrolijke dans? Nou daar was hij niet voor in de stemming.

“De zielloze vampiers overtreffen ons met tien tegen één. Als ik het me goed herinner was Devon altijd een agressieve jager. Misschien moeten we hem bellen en vragen terug te komen om ons te helpen.” Steven bood zijn twee centen aan, “als het vampierleger groeit, is het een verloren strijd. Als we geen eigen leger gaan vormen, dan kunnen we net zo goed inpakken en zo snel mogelijk vertrekken uit Dodge.”

Als de families niet zo lang uit elkaar waren geweest, had je geweten dat Devon op jacht is naar zijn onwillige vriend, de halve wereld over, antwoorde Kat Steven, maar ze keek Quinn in de ogen toen ze het zei.

“Sarcasme opgemerkt,” grijnsde Steven. Zijn grote broer had Kat behoorlijk kwaad gemaakt door haar te ontvoeren. Hij keek naar Quinn en vroeg zich af waarom zijn broer niks had gezegd over Dean die hen hielp met de vampiers bij de club. Eén van de gevallen aan hun kant hebben was om over op te scheppen... niet iets om geheim te houden.

Hij had gehoord dat andere gevallen hadden geholpen met het terugvinden van Devon's maat en haar vriend, maar nu hij was vertrokken met Devon en twee meisjes, was Dean hun enige troefkaart. “Ik sluit de motie af om Devon naar huis te roepen in de hoop dat de gevallen... wat was zijn naam?”

'Kriss,' zei Kat.

“Als Kriss terugkomt met Devon dan hebben we kansen omdat we al één van de gevallen hier hebben die ons wil helpen,” vertelde Steven.

‘En hoe denk je ze terug te halen?’ Vroeg Quinn kijkend naar Warren. “Je weet hoe de mannetjes van onze soort reageren als ze een partner hebben gevonden. De enige manier waarop Devon terugkomt, is als zijn partner bij hem is.’

‘Misschien een idee voor je... Vertel hem de waarheid,’ snauwde Kat en keek Quinn aan die zich omdraaide om haar aan te kijken. Ze trok een wenkbrauw op naar hem en glimlachte tevreden toen hij wegkeek.

Quinn grinnikte in zichzelf om haar weerwoord, maar zei niks als vergelding.

Kane haalde een sigaret uit z'n pakje en stak hem aan. "Ik durf te zeggen dat de jonge dame in ons midden een punt heeft. Als je wilt dat de jonkies terugkomen dan moet je ze verleiden."

'Natuurlijk,' zei Michael terwijl hij de stemming in de kamer probeerde te verlichten. 'Ik zet gewoon een schoteltje slagroom bij de achterdeur en wacht daar met een vangnet.'

Kane en Kat grijnsden allebei bij de gedachte van Michael die in het donker zat te wachten om een nietsvermoedend jonkie, die van de slagroom zit te likken te vangen met z'n vangnetje.

"Kriss moet terugkomen," gaf Kat toe. "Ik heb hem zien vechten en hij is gelijkwaardig aan een serieuze f-bom. Maar zoals ik hem ken dan komt hij niet terug zonder Tabby."

"Hoe krijg je een gevallen persoon zover om zijn opdracht te verlaten en een kant te kiezen in een oorlog?" Vroeg Steven.

"Dat doe je niet," zei Michael. "De gevallenen zijn zeldzaam en ver weg. De enige twee die ik ooit heb ontmoet zijn Dean en Kriss, en die wil je allebei niet kwaad zien." 'Hij keek naar Quinn, 'is er een kans dat Dean Kriss vraagt om zijn vakantie in te korten?'

Er werden nog een paar vragen gesteld vanaf de jaguar kant van de kamer, maar Kane voelde een koude rilling over zijn huid lopen toen hij ze blokkeerde. Hij wist precies over wie ze het hadden. Als Kriss terugkwam... dan zou Tabatha volgen.

Iedereen behalve Michael trilden toen Kane zich ineens omdraaide en tegenover hen stond.

'De oorlog is al begonnen, dus als jullie klaar zijn met kussen en het goedmaken, kun je misschien meedoen aan de jacht.' Hij duwde het raam open en sprong naar buiten, niet bezorgd dat het de tweede verdieping was. Zijn lange zwarte cape flapte achter hem aan en leek erg op donkere vleugels voordat hij uit het zicht verdween.

Toen Kane verdween, rolde Michael met z'n ogen om het dramatische vertrek van zijn vriend en boog naar voren om het raam dicht te doen. Iedereen dacht dat Kane geland was op de grond, maar hij kon voelen dat hij boven hen op het dak zat. De ontmoeting was beter gegaan dan dat Michael had verwacht.

Michael vroeg zich af of Kane zich wel realiseerde wat hij gedaan had toen hij die bloedsteen diep in Kane's vlees had gestoken. Toen hij in zijn eigen pols beet en het bloed in de wond van Kane had laten lopen, had hij om twee hele goede redenen gedaan. Eén ervan was om de steekwond sneller te laten genezen maar de tweede reden was egoïstisch. Nu zijn bloed diep in de aderen van Kane zat kon hij elke beweging van zijn vriend volgen.

Hij werd nog steeds kwaad dat Kane al een tijdje in de stad was en hij daar niks van wist. Hij had niet eens naar hem gezocht omdat hij dacht dat Kane dood was. Als hij Kane iets eerder had gevonden...had hij misschien deze chaos kunnen voorkomen voordat het langzaam uit de controlerende handen van Kane was gevlogen. Maar nu hij Kane zijn bloed had gegeven, zou het beter werken dan volgapparatuur. Als Kane zou vluchten... zou hij niet ver komen.

'Ik begrijp de nare houding van Kane niet, hij was degene die de vampier explosie veroorzaakte,' zei Nick leunend tegen de deur. Hij vond het niet erg dan Michael erbij betrokken was, maar op Kane rekenen dat was een slecht idee. Die man leek niet erg stabiel.

'Je bent gewoon pissig omdat Kane besloten heeft geen vijand te zijn,' vertelde Waren hem, hoewel hij zelf niet zo blij was met Kane. Maar hij was niet van plan om te zeggen dat Kane ook zijn zus had opgezadeld met Quinn om te ontvoeren... niet voordat hij een idee had van hoe gezond de herrezen vampier eigenlijk was.

Michael begon Kane op te nemen, maar er waren genoeg tenen om op te stappen en genoeg schuldgevoel dat rondging. Hij wist dat Kane nog steeds iets voor hem verborgen hield en hij wilde heel graag weten wat dat was voordat het zijn vriend levend zou opvreten. Hij hoopte dat Kane zou opschieten en zich realiseerde dat hij niet meer alleen was.

Aan de andere kant wist Michael dat Kane iets had meegemaakt dat hij nooit helemaal zou kunnen begrijpen. Als hij met zo'n zelfde situatie geconfronteerd zou worden, wist Michael niet of hij zijn gezonde verstand erbij zou kunnen houden. Kane werd verraden door één van zijn beste vrienden en veroordeeld tot eeuwige ballingschap met bijna geen hoop op ontsnapping.

Met vernauwde ogen keek hij naar het raam, zich realiserend dat er een vraag was die hij helemaal was vergeten te stellen. Hoe was Kane uit z'n graf bevrijd?

*****

Kane liep heen en weer op het dak van de Maandans, zijn handen gebald en slingerend langs zijn lijf. Hij zag nog steeds de blik op het gezicht van Kriss toen hij hem als afval door het magazijn had gegooid. Hij kon niet tegen de gevallen vechten... niemand kon tegen de macht op die één van hen bezat.

Zelfs als ze Kriss hadden gebeld voor versterking en Tabatha met hem terugkwam, wist Kane dat Kriss niet van plan was haar met iemand te delen. Het gebeurde niet vaak, maar Kane wedde om de bloedsteen die in zijn lichaam zat dat de gevallene verliefd was op Tabatha. Als dat waar zou zijn dan had Kane geen enkele kans om in de buurt te komen van zijn soulmate.

Hij had zijn kans verpest en dat deed hem veel pijn. Zelfs als ze geen gevallen engel op haar schouder had, zou Tabatha nu helemaal niks met hem te maken willen hebben. Wat de anderen betreft, het maakte hem niet uit of de shifters hem leuk vonden of niet. Dit was zeker geen populariteitswedstrijd.

“Misschien maar beter ook dat ze me niet mogen,” fluisterde hij terwijl hij naar buiten staaarde over de stad.

Kane schudde met z'n hoofd en stopte zijn handen diep in zijn zakken. Hij zou lang genoeg in de stad blijven om te helpen van het vampier geboefte af te komen, hij had dit veroorzaakt. Maar als hij daarmee klaar was zou hij er alleen op uitgaan. Op die manier, als hij besloot om weg te gaan, zou er niemand zijn die genoeg om hem gaf om hem te volgen.

Die gedachte liet hij achter.

*****

Trevor stopte op de oprit van Envy en zette de auto uit. Hij wilde graag met haar praten en zien hoe het met haar ging. Misschien had ze tijd gehad om na te denken over wat hij haar verteld had... uiteindelijk was het de waarheid.

Hij keek naar het voorwerp dat op de passagiersstoel lag en grijnsde voordat hij het pakte. Hij had een grap uitgehaald met de jeans die hij eerder in de week van Chad had ‘geleend’, en nu zou hij die teruggeven. Dit

was zijn goede daad voor vandaag. Hopelijk is er nog nooit iemand naar de hel gestuurd omdat hij een goed gevoel voor humor had.

Terwijl hij de jeans uitvouwde, zag hij dat het vuil en de zwarte motorolie over de hele broek waren uitgesmeerd. Hij lachte in zichzelf toen hij zijn handwerk op het kruis zag. Trevor had er iets speciaals van gemaakt en had zijn hond het kruis eruit laten rukken.

Hanna, de oude kat van mevrouw Tully, die had besloten om bij hem te gaan wonen, was bovenop de jeans gekropen en rook aan de broek voordat hij zich omdraaide, de staart omhoog deed en begon te sproeien om de hondenlucht die erop zat te verwijderen. Trevor had nog nooit in zijn hele leven zo hard gelachen.

“Perfect,” fluisterde hij.

Hij stapte uit de auto, liep naar de voordeur en gooide de jeans op de struiken, hij moest bijna weer lachen toen hij zag dat de broek van de bladeren afgleed en terecht kwam op een mierennest. Dit was onbetaalbaar.

Hij belde aan, stopte zijn handen in zijn zakken en wachtte tot de deur openging. Toen de deur eindelijk openging, trok Trevor zijn beste schuldige gezicht.

“Hé,” zei hij zacht.

Chad zuchtte leunend tegen de deurpost en zei: ‘Hé jij, vreemdeling.’

Kijk, ik weet dat ik het heb verpest maar ik wilde met Envy praten... of het proberen als jij beloofd de taser bij haar vandaan te houden,’ legde Trevor hem uit met een kleine glimlach.

‘Dat beloof ik, maar Envy is er niet,’ antwoorde Chad terwijl hij zich van de deurpost afdrukte en rechtop ging staan. Jason had de naam van Trevor in dezelfde zin genoemd als het woord stalker en hij hoopte dat Jason geen gelijk had. “Ze besloot wat tijd vrij te nemen om wat tijd door te brengen met Tabatha en Kriss. Ik weet niet wanneer ze terugkomt.”

Trevor ademde diep in en knikte toen hij merkte dat de geur van Envy in huis niet vers was. Chad loog tenminste niet over dat ze er niet was. “Ik zou graag willen dat je haar wat informatie doorgeeft.”

‘Wat is er aan de hand dan?’ Vroeg Chad met een serieus gezicht.

‘Ze moet uit de buurt van Devon Santos blijven. Hij is slecht nieuws en zal haar uiteindelijk pijn doen, hij dekte zichzelf in, in de hoop dat Chad aan zijn kant stond door op zijn broederlijke instinct in te spelen.

Chad fronste zijn wenkbrauwen na de waarschuwing van Trevor en kruiste zijn armen over zijn blote borst. “Een beetje zoals jij?”

You've Just Finished your Free Sample

Enjoyed the preview?

Buy: <http://www.ebooks2go.com>